03.02.2021 г. / 22:18:24

Вяра

Икуменическата подводница наречена РПАЦ

Посрещане на архиепископа на Руската православна автономна църква в Белград. 28.01.2021 г. Отзад, вдясно на ересиарха е бившия игумен на Копиловския манастир Касиан

В българските духовни води, все по-навътре започва да навлиза нов, добре прикрит икуменически съд, чиито местен лоцман се очертава да бъде бившия игумен на Копиловския манастир Касиан, който неотдавна беше изхвърлен от братята си поради „канонични нарушения“.

Още през 2014 г. между нас и неговото братство се бе провела дълга кореспонденция, в която ние го предупреждавахме за криптоикуменизма на старостилния флоринейски гръцки синод, в който те пребиваваха. Цитирах му части от тяхното изповедание на вярата, които очевидно нарушаваха преданието на Светата Църква. **Например там НИКЪДЕ НЕ СЕ СПОМЕНАВАШЕ ЯСНО, ЧЕ ОФИЦИАЛНИТЕ ЦЪРКВИ СА ИКУМЕНИЧЕСКИ И В ТЯХ НЯМА БЛАГОДАТ, защото те са потъпкали решенията**

на Отците на Седемте Вселенски Събора и всички Всеправославни събори.

Относно начините на приемане в общение на миряни и монаси идващи от официалните "православни" църкви, в точка 6, 11. подточка **бе направено следното фрапиращо заявление: "*Понятно е, че в зависимост от местата и от специфичните случаи, за прилагането на по-снизходителен или по-строг ред решава местният епископ,...*".**

Такъв "либерален" начин на приемане на разколници или еретици НЯМА АНАЛОГ В ЦЪРКОВНАТА ИСТОРИЯ.

ОСОБЕНО КАТО СЕ ИМА ПРЕД ВИД, ЧЕ КЛИРА НА ОФИЦИАЛНИТЕ ЦЪРКВИ НЕ ПРЕДСТАВЛЯВА ПРОСТО ЗАБЛУДЕНО ВЪВ ВЯРАТА ЕРЕТИЧЕСКО ДУХОВЕНСТВО, А ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ВОДИ ПАСТВОТО СИ КЪМ СЪЗДАВАНЕ НА ГЛОБАЛНАТА ВЯРА В АНТИХРИСТА.

В следващата подточка флоринеите отново повтаряха позицията на своя вдъхновител, казвайки: **"Един Велик Общ Събор с всеправославен авторитет ще има възможността да законоположи общите критерии и предпоставки, с които ще се упражнява практиката за приемане на онези, които се завръщат...". Малко по - надолу се казваше: "Тези синодални осъждания, особено на ересттa на икуменизма, представляват значителни етапи по правилния път към свикване на Общ събор на Истинно Православните, който ще направи постановление с по-голям авторитет относно Календарно-Празничното нововъведение..."**

("Изповедание на истинно православната църква")

СЯКАШ ПРЕДИ ТОВА СВЕТИИТЕ НЕ СА СЕ ПРОИЗНЕСЛИ ПО ВЪПРОСА, ТА ЛИЦЕМЕРИТЕ ЩЕ ПРАВЯТ "ПОСТАНОВЛЕНИЕ С ПО - ГОЛЯМ АВТОРИТЕТ". В ТОВА СЕ СЪСТОИ ЕРЕСТА ИМ. ТЕ ОТРИЧАТ ПРАВОСЛАВНИТЕ СЪБОРИ И ТЕХНИТЕ РЕШЕНИЯ, ИСКАЙКИ НОВ СЪБОР ПО ВЪПРОСИТЕ НА ПРОМЯНАТА НА ПРЕДАНИЕТО И МЕСЕЦОСЛОВА, КОЙТО СЪОТВЕТНО И ЗАПЛАНУВАНО НИКОГА НЯМА ДА СЕ СЪСТОИ!

По-късно Касиан се убеди от опита си в правотата на нашите предупреждения, напусна този синод и започна лутане в дебрите на старостилния икуменизъм, при което дори неправилно бе хиротонисан за епископ. Последва споменатия конфликт вътре в манастира му.

Днес, той отново убеден в правотата си, е вече част от поредната подобна общност наречена **Руска православна автономна църква (РПАЦ). ПЪРВОТО КОЕТО ПРАВИ ВПЕЧАТЛЕНИЕ Е САМОТО ИМЕ „АВТОНОМНА“, КОЕТО ПРЕДПОЛАГА ЗАВИСИМОСТ, ТОЕСТ АВТОНОМИЯ В РАМКИТЕ НА НЕЩО! КОЕ Е ТОВА НЕЩО ЩЕ ВИДИМ ПО-НАДОЛУ.**

ЗА РАЗЛИКА ОТ ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ ОБЩНОСТИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ОТ СМЯТАНИТЕ ЗА „КРАЙНИ“ МАТЕИТИ, ТАЗИ ЦЪРКВА НАЛАГА В ИЗПОВЕДАНИЕТО СИ ОТКРИТО И ЯСНО АНАТЕМА НА ИКУМЕНИЗМА. Това би трябвало да е задължителна православна позиция, за да бъде спазено Преданието в наше време.

В ТОВА ПОЛОЖЕНИЕ, ТАЗИ ОБЩНОСТ ПРЕДСТАВЛЯВА НАЙ-ДОБРЕ ПРИКРИТАТА МРЕЖА НА ИУДОМАСОНСТВОТО В НАШИ ДНИ. ТЯ Е ПОСТАВЕНА

КАТО ПОСЛЕДЕН КАПАН, В КОЙТО ДА СЕ УЛОВИ ВСЯКА ТЪРСЕЩА ИСТИНСКО ПРАВОСЛАВИЕ И СПАСЕНИЕ ДУША!

ЗАЩО Е ТАКА?

РПАЦ претендира, че е единствената наследница на старата и единна Руска православна задгранична църква (РПЗЦ), която отново единствена в миналото (1983 г.) налага анатема на икуменизма.

КОЕ Е СЪЩЕСТВЕНОТО, С КОЕТО ЗАПОЧВА ИЗОБЛИЧАВАНЕТО НА ТАЗИ ПОРЕДНА ИКУМЕНИЧЕСКА ЛЪЖА?

С ТОВА, ЧЕ ИКУМЕНИЗМА НЕ ЗАПОЧВА ПРЕЗ 1983 г., А МНОГО ПРЕДИ ТОВА – В ДАЛЕЧНАТА 1920 г. През всичките тези години, **ОЩЕ ОТ СЪЗДАВАНЕТО СИ В СЪРБИЯ, РПЗЦ е имала канонично общение с икуменически църкви и е била част от общия процес на отпадане от православието.**

Забележете също, че Руската православна задгранична църква (РПЗЦ) е получавала св. миро до 1950 г. от Сръбската църква, която винаги е имала пълно духовно и евхаристийно общение с еретическата Константинополска Патриаршия. Първият обред на мироварене и освещаване на мирото е извършен от митрополит Анастасий след пристигането му в Америка в края на 1950 година. Този факт, който е важен от духовна гледна точка, сам по себе си показва, че от самото начало на съществуването на РПЦЗ, пребъдвайки в евхаристийно единство с еретици, тя не е имала истинска православна Омология и е била подхранвана от духа на лъжата! Що се отнася до Сръбската църква, от 1925 г. тя е една от най-активните участнички в икуменическото движение и до ден днешен остава такава.

Самата РПЗЦ в продължения на десетилетия участва на различни икуменически форуми. През 1925 г. нейният първойерарх митр. Антоний (Храповицки) заедно с други архиереи взима участие в тържествата в Лондон по случай 1600-годишнината на Никейския събор заедно англикански клирици. Нещо повече, Задграничната църква изпраща свои представители на генерални асамблеи на ССЦ, както и на II Ватикански събор (1962-1965 г.).

Както изтъква църковният историк Д. Поспеловски, дълго време (и до днес!) РПЗЦ получава субсидия като религиозно малцинство в САЩ тъкмо от ССЦ, срещу когото са отправени критиките ѝ.

По време на церемонията по извличане на праха на провъзгласения за „свят“ крал на Англия Едуард, ръководството на РПЗЦ се моли съвместно с всякакви икуменисти еретици. Приема (съгласно окръжно послание на митрополит Филарет), че филиокве (латинска фраза, която означава „...и от Сина“, и е еретическа добавка към Никео-цариградския символ на вярата) **НЕ СЪЗДАВА ПРЕПЯТСТВИЯ ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА КРАЛ ЕДУАРД ЗА СВЯТ! РПЗЦ ВИНАГИ СА ПРИЕМАЛИ НОВОСТИЛНИТЕ ЦЪРКВИ КАТО КАНОНИЧНИ ПРАВОСЛАВНИ ЦЪРКВИ**. Приемала е и за действителни тайнствата на еретическата Московска патриаршия. Допускала е винаги до тайнствата си миряни от новостилието и други еретици, без да им извърши кръщение.

При произнасяне на проклятието над икуменизма, РПЗЦ НЕ СЕ ПОКАЙВА И НЕ ПРИНАСЯ ИЗВИНЕНИЕ ЗА ПЕРИОДА СИ В ЕРЕСТА, КАКТО ТРЯБВА ДА Е ПО КАНОН. ВСЕ ЕДНО ТЯ ИЗВЕДНЪЖ СЕ Е ПОЯВИЛА В 1983 г., ЧИСТА, НЕПОРОЧНА И НЕЗАСЕГНАТА ОТ МЕРЗОСТИТЕ НА ОБЩИТЕ ЛИТУРГИИ С ЕРЕТИЦИ.

НЕ Е САМО ТОВА!

ПРЕЗ ВСИЧКИТЕ ТЕЗИ ГОДИНИ (ОТ 1920 г. ДО 1983 г.) РПЗЦ Е ПРЕБИВАВАЛА И ПОД ПРОКЛЯТИЕТО НАД ТЕЗИ, КОИТО НАРУШАВАТ ПРЕДАНИЕТО НА СВЕТАТА ЦЪРКВА!

Тя не се е ограждала духовно от световната всеерес (**КОЯТО ОЩЕ В МИНАЛОТО СЕ ПРЕВРЪЩА И В ГЛОБАЛНА САТАНИНСКА РЕЛИГИЯ**), не се е борила с нея **И ЦЕЛЕНАСОЧЕНО Е НАРУШАВАЛА СЛЕДНИТЕ ПРАВИЛА НА СВЕТИТЕ СЪБОРИ:**

„да се предаде на АНАТЕМА всяка ерес“ първо правило на Втория Свят Вселенски Събор.

„които дръзнат да съставят друга вяра, да я предлагат или разпространяват…. да бъдат предадени на АНАТЕМА.“ Седмо правило на Третия Свят Вселенски Събор.

Тези нарушения се извършват и от ВСИЧКИ ДРУГИ СТАРОСТИЛНИ СИНОДИ ПО СВЕТА, И ТО АБСОЛЮТНО СЪЗНАТЕЛНО И ЦЕЛАНОСОЧЕНО, ЗАЩОТО ТЕ СЕ РЪКОВОДЯТ ОТ СЪЩИТЕ ИУДОМАСОНИ!

ТЕ ПОСТАВЯТ ПАСТВАТА СИ ПОД АНАТЕМАТА КОЯТО КАЗВА:

*„**Който наруши Църковното Предание, писано или неписано – Анатема**”*

(Първи Вселенски Събор с участието на 318 отци)

*„**Трикратна анатема на всяко нововъведение и действие против Църковното Предание** и учение и правилата на светите и блаженопоменувани Отци”*

(Шести Вселенски събор, деяние 8)

„Ние пазим и държим Догматите на Едната Свята Съборна и Апостолска Църква и нововъведенците новатори и всяка ерес предаваме на Анатема.

Който пренебрегва което и да е Църковно Предание, писано или неписано на него Анатема (деяние 7)

Който отхвърля всяко писано и неписано Църковно Предание, такъв да бъде Анатема (деяние 8)"

(Седми Вселенски Събор с участието на 367 богоносни отци)

ОСВЕН ВСИЧКО ТОВА, АНАТЕМАТА НА РПЗЦ НАД ИКУМЕНИЗМА, ОЩЕ ПРИ ИЗДАВАНЕТО СИ Е БИЛА ОТНОВО ЦЕЛЕНАСОЧЕНО НАПРАВЕНА НЕДЕЙСТВИТЕЛНА, ЗАЩОТО НЕ Е ВПИСАНА В РЕШЕНИЯТА НА СЪСТОЯЛИЯ СЕ ТОГАВА СЪБОР. СЛЕД ТОВА НЕ Е ВПИСВАНА И В НИКОЙ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ НА ЦЪРКВАТА, С ПОДПИСИ И ПЕЧАТ НА СИНОДА Ѝ.

Показателна е една кореспонденция на матеевия синод с РПЗЦ:

„т.3

ЗАЩО АНАТЕМАТА НАД ИКУМЕНИЗМА Е ИЗДАДЕНА БЕЗ ВСЯКАКВО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ И НЕ СЪДЪРЖА ПОДПИСИТЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА СИНОДА?..

т. 5

ЗАЩО РУСКИЯ СИНОД НЕ ПРЕДОСТАВИ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ НА СВЕЩЕНИЯ СИНОД НА ЦЪРКВАТА НА ИПХ ГЪРЦИЯ, НИТО ОБЯВИ ТОВА

РЕШЕНИЕ В ОФИЦИАЛНА ФОРМА (НО СЪВЪРШЕНО НИ ОСТАВИ В НЕВЕДЕНИЕ ЗА ТОВА)?“.

(Решения на втората сесия на Архиерейския Синод на Църквата на Истинно-Православните Християни на Гърция от 01.04.1985 год.)

ИНТЕРЕСНОТО Е, ЧЕ САМИТЕ МАТЕЕВЦИ, КОИТО МНОГО ПРАВИЛНО ПИТАТ ЗА ТЕЗИ ЛИПСВАЩИ ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ, НИКОГА НЕ ИЗВЪРШВАТ ТОЗИ АКТ, ДОРИ И НЕОФИЦИАЛНО! ТОВА ПРАВЯТ И ВСИЧКИ ДРУГИ ПОДМОЛНИ СТАРОСТИЛНИ ГРЪЦКИ СИНОДИ.

Най-тъжното, е че анатемата на РПЗЦ над икуменизма е не само фиктивна, НО ТЯ Е ИЗВЪРШЕНА С ЦЕЛ ОСКВЕРНЯВАНЕ И ВЪВЛИЧАНЕ ПОД ТАЗИ АНАТЕМА НА СОБСТВЕНОТО СИ ПАСТВО, ЗАЩОТО ПОЧТИ ВЕДНАГА СЛЕД НЕЯ МНОГО АРХИЕРЕИ НА РПЗЦ ПРОДЪЛЖАВАТ ОБЩИТЕ СЛУЖБИ С ИКУМЕНИЧЕСКОТО ДУХОВЕНСТВО, А В ПОСЛЕДСТВИЕ МНОГО ОТ ТЯХ ПРЕМИНАВАТ КЪМ КОМУНИСТИЧЕСКИЯ МОСКОВСКИ ПАТРИАРХАТ.

Това, според основната версия на РПАЦ, ГИ КАРА ДА СЕ ОТДЕЛЯТ ОТ ОСТАНАЛИТЕ ЕНОРИИ И АРХИЕРЕИ НА РПЗЦ, ДА ПОТВЪРДЯТ В ИЗПОВЕДАНИЕТО СИ АНАТЕМАТА НАД ИКУМЕНИЗМА И ДА НЯМАТ ОБЩЕНИЕ С НЕГОВИ ЦЪРКВИ.

На пръв поглед това изглежда справедливо, правилно и спасително.

Когато Касиан ми прати официална информация за тази църква, аз се заинтересувах и обстойно я прегледах. **ВЕДНАГА ОБАЧЕ МИ НАПРАВИ ВПЕЧАТЛЕНИЕ**

ПРИСЪСТВИЕТО В МЕСЕЦОСЛОВА ИМ НА МНОЖЕСТВО „НОВОМЪЧЕНИЦИ“, КОИТО СА БИЛИ ЧАСТ ОТ МОСКОВСКИЯ КОМУНИСТИЧЕСКИ ПАТРИАРХАТ, СЪЩО И НА ИКУМЕНИСТИ И НОВОСТИЛЦИ, А ДОРИ И НА СТРООБРЯДЦИ!

ТОВА ФАКТИЧЕСКИ ОПОРОЧАВА ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ЦЯЛАТА ЦЪРКВА И Я ПОСТАВЯ ПОД АНАТЕМА, ЗАЩОТО ТЯ ПРИЕМА ДЕЛАТА НА ВСИЧКИ ТЕЗИ НЕЧЕСТИВЦИ!

Предоставям ви само някои примери, повечето взети още в началото на месецослова им:

4 септември / 17 септември

Григорий, еп. Шлиселбургски.

Ето какво е записано за него:

„Прошение принято не было, и епископ Григорий вернулся в Ленинград. Занимая независимую позицию по отношению к митрополиту Сергию, **но и порицая открыто порвавших с ним епископов и пресвитеров, епископ Григорий своим авторитетом сдерживал переход к иосифлянам значительной части насельников лавры и членов приходских советов храмов обители**.“

Тоест ТОЗИ „СВЕТЕЦ“ НА РПАЦ ОТКРИТО Е ПОРИЦАВАЛ НАПУСКАЩИТЕ КОМУНИСТИЧЕСКИЯ МИТРОПОЛИТ СЕРГИЙ КЛИРИЦИ!

Припомняме, че през 1927 г. митрополит Сергий издава декларация ЗА ЛОЯЛНОСТ КЪМ СЪВЕТСКАТА ВЛАСТ И ЗАПОВЯДВА АНТИХРИСТИТЕ ДА СЕ ПОМЕНАВАТ КАТО ЗАКОННА ВЛАСТ В ЛИТУРГИИТЕ!

ТОЕСТ ТОЙ ДИРЕКТНО ПРЕВРЪЩА МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХАТ В АНТИХРИСТОВА САТАНИНСКА ЦЪРКВА! ТАКА Е И ДО СЕГА, КОГАТО НЕГОВИТЕ НАСЛЕДНИЦИ СА ВЕЧЕ ВОДЕЩИ ИКУМЕНИСТИ!

Източници:

Шкаровский М. В., Галкин А. К. Григорий // Православная энциклопедия. — М. : Церковно-научный центр «Православная энциклопедия», 2006. — Т. XII. — С. 543—545. — 752 с. — 39 000 экз. — ISBN 5-89572-017-X.

ЕТО ОЩЕ ПО-ФРАПИРАЩ ПРИМЕР:

Александрийски. Свт. Иоаникий II, архиеп. Сръбски [1324 г.]. Бл. Йоан, юродив Христа ради, Ростовски чудотв. [1580 г.]. Мчк Поликарп Кишьреки [1794 г.]

4 септември / 17 септември

Свщмчк Вавила, еп. Антиохийски [ок. 251 г.] и мчци Урбан, Прилидиан, Еполоний и Христодула. Прор. Мойсей Боговидец [1531 г. пр. Р. Хр.]. Мчца Ермония [ок. 117 г.]. Мчци Вавила и 84 отроци и мчци Теодор, Мавна, Юлиан и Киов Никомидийски [ок. 305 – 311 г.]. Откриване мощите на свт. Йосиф, еп. Белгородски [1754 г.]. Новосвщмчци Григорий, еп. Шлиселбургски, Андрей (Ухтомски), архиеп. Уфимски и Сергий (Дружинц), еп. Кощорски [1937 г.]. Икона на Божията Майка «Неизгаряща къпина»

5 септември / 18 септември

Андрей (Ухтомски), архиеп. Уфимски.

"15 августа 1925 года в Полторацк (ныне — Ашхабад), где он отбывал ссылку, прибыл архимандрит Климент (Логвинов), представитель беглопоповского согласия, **который пытался убедить Андрея (Ухтомского) присоединиться к старообрядчеству. Андрей (Ухтомский) согласился, но при условии, что это будет не присоединение, а воссоединение представителей некогда разделившихся церквей… За вступление в общение со старообрядцами предположительно был запрещён в священнослужении Патриаршим Местоблюстителем митрополитом Петром (Полянским)**. Запрещения не признал, равно как и полученных по завещанию Патриарха Тихона прав

митрополита Петра по управлению церковью."

ТОЗИ ТЕХЕН „СВЕТЕЦ“ Е ПРИЕЛ СТАРООБРЯДЧЕСТВО И Е ОТПАДНАЛ ДИРЕКТНО ОТ ПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА!

Източници:

Шеин С. Ю. Доклад Шеина Сергея Юрьевича об архиепископе Андрее Ухтомском. edinoverie-spb.cerkov.ru. Тихвинский Епархиальный Духовно-Просветительский Центр древнерусской богослужебной традиции.

2 септември / 15 септември

Дамаскин (Цедрик), еп. Глуховски:

„В Стародубе епископа Дамаскина посещает множество единомысленных с ним священнослужителей и церковных людей. **Епископа пугает возможность церковного раскола, он пытается противостоять ему, говорит вопрошающим, что «все духовенство и церковники должны сплотиться вокруг него [митрополита Сергия], дабы удержать его от поступков, позорящих Церковь».**

„Св.“ Дамаскин пък се е „плашил“ от разкол срещу сергианите и е искал да ги „сплоти“.

Източник:

Русская линия / Библиотека периодической печати / «Каждый избрал путь свой...»

2 септември / 15 септември

Герман (Ряшенцев), еп. Вязниковски – **ДРУГ ЧЛЕН НА МП, ПОЧИТАН ОТ РПАЦ**:

„С 26 июня 1928 года — епископ Вязниковский, викарий Владимирской епархии.“

Източник:

ГЕРМАН // Православная энциклопедия. — М. : Церковно-научный центр «Православная энциклопедия», 2006. — Т. XI. — С. 226-227. — 752 с. — 39 000 экз. — ISBN 5-89572-017-X.

Още примери на сергиански епископи И ТО САМО В МЕСЕЦОСЛОВА ЗА СЕПТЕМВРИ:

10 септември / 23 септември

Уар (Шмарин), еп. Липецки

„20 августа 1926 года священник Петр Шмарин при предварительном пострижении в монашество с именем Уар был хиротонисан во епископа Липецкого. Сначала он служил в Липецком Христорождественском соборе, а после его закрытия в 1931 году — в Успенской церкви.“

Източник:

"*Списки архиереев 1897-1944 гг. Патриарха Алексия*", *с. 24, 68.*

18 септември / 1 октомври

Амфилохий (Скворцов), еп. Енисейски

„В 1928 году Заместителем Патриаршего Местоблюстителя

митрополитом Сергием был назначен епископом Донским и Новочеркасским. Епископ уехал в Ростов-на-Дону, но ОГПУ области отказало ему во въезде в Новочеркасск.

Тогда назначен епископом Мелекесским, викарием Самарской епархии.“

Източник:

„Експедиция по следам смч. Амфилохия (Скворцова), епископа Енисейского“

ЕТО И ЕДИН ОТКРОВЕН ИКУМЕНИСТ, ПОЧИТАН И КАНОНИЗИРАН И ОТ НОВОСТИЛЦИТЕ, ЗАЩОТО ОЧЕВИДНО Е РАБОТИЛ ЗА ТЯХ:

28 септември / 11 октомври (и 19 юни / 2 юли)

Йоан (Максимович) Шанхайски и Санфрациски

„При нём в епархии было восстановлено почитание западных святых… В православных храмах стали поминать покровительницу Парижа святую Женевьеву (Геновефу), просветителя Ирландии святого Патрика (Патрикия) и других знаменитых на Западе святых. Активно занимался миссионерской деятельностью, взял под свою опеку православные церкви во Франции и Голландии, содействовал подготовке местных священнослужителей, изданию

богослужебной литературы на французском и голландском языках. **Также окормлял греческие, арабские, болгарские и румынские православные приходы, придав им особый статус. Способствовал появлению приходов западного обряда** (16 июня 1936 года в ответ на просьбу группы Луи-Шарля Винара **заместитель Патриаршего Местоблюстителя митрополит Сергий (Страгородский) издал указ, поручавший желающих присоединиться к православию с сохранением западного богослужения** попечению митрополита Виленского Елевферия (Богоявленского), управляющего Западно-Европейскими приходами Русской Церкви. Группа была принята под названием l'Église Orthodoxe Occidentale («Западная Православная Церковь») и вскоре оказалась в окормлении Евграфа Ковалевского (впоследствии епископ Сен-Денийский Иоанн-Нектарий) под названием (с 1948 года) Французская православная церковь (l'Église Orthodoxe de France) или «**Кафолическая православная церковь Франции**» (l'Église Catholique Orthodoxe de France или ECOF… **Церковь Франции пользовалась активной поддержкой со стороны Иоанна (Максимовича). Его кончина в 1966 году стала серьёзным ударом по движению западного обряда**… Преемник Ковалевского Жиль Бертран-Арди (Gilles Bertrand-Hardy) в 1972 году был принят в Румынский Патриархат в румынском посольстве в Париже и был рукоположён во епископа с именем Герман (Germain de Saint-Denis). Из-за канонических разногласий в 1993 году ECOF большей частью покинула Румынский патриархат, уйдя таким образом в раскол. Для тех приходов, которые пожелали остаться в Румынском патриархате (несколько во Франции и один в Швейцарии), был создан особый деканат галликанского обряда, во главе которого был поставлен священник Григорий Бертран-Харди. **3 апреля 1997 года Ассамблея православных епископов во Франции специальным**

постановлением выразила отрицательное отношение к ECOF… 10 приходов откололись от ECOF и образовали «Союз Культовый Православных Ассоциаций Западного Обряда» (Union des Associations Cultuelles Orthodoxes de Rite Occidental, сокр. UACORO)… В 2006 году многие члены UACORO в индивидуальном порядке (как духовенство, так и миряне) были приняты в Западноевропейскую епархию Сербского Патриархата. Остальные члены UACORO в декабре того же года учредили неканоническую «**Православную церковь галлов**» (l'Église Orthodoxe des Gaules). Приходы ECOF используют литургию Св. Германа, **представляющую собой переработку Галликанского обряда с элементами византийского, кельтского и мозарабского обрядов**.)) …

Летом 1963 года был организован с**удебный процесс по обвинению святителя в финансовых хищениях**…

Иоанн окружил себя людьми с **коммунистическим прошлым**…

своё отношение к Русской православной церкви он определял так (сказано в 1951 году):

„**Я каждый день на проскомидии поминаю Патриарха Алексия. Он Патриарх. И наша молитва всё-таки остаётся**. В силу обстоятельств мы оказались отрезаны, но литургически мы едины. Русская Церковь, как и вся Православная Церковь, соединена евхаристически, и мы с ней и в ней. А административно нам приходится, ради нашей паствы и ради известных принципов, идти этим путём, но это нисколько не нарушает нашего та́инственного единства всей Церкви.

— Фомин С.В. «Джорданвилльский отшельник».“

Не соглашался с теми, кто называл Московскую

патриархию «советской церковью» или «красной церковью»:

„Понятно, когда употребляют выражение «советская церковь» обыватели, плохо знакомые с церковным языком, но оно неподходяще для ответственных и богословских разговоров… „

Източници:

Летопись Церковной Истории (1961—1971)

Фомин С. В. Джорданвилльский отшельник. // Архимандрит Константин. Чудо Русской истории. М., 2000. С. 3-28

Сообщение комиссии Священного Синода Сербской Православной Церкви по вопросу о присоединении французских приходов западного обряда Архивная копия от 28 апреля 2005 на Wayback Machine

Réception de deux prêtres de l'UACORO au sein de l'Église orthodoxe serbe Архивная копия от 23 ноября 2006 на Wayback Machine

Ще обърна повече внимание на последния и **особено почитан в новостилието и в повечето клонове на старостилния икуменизъм Иоан Максимович**.

От цитатите по горе научаваме, че той е признавал западни светци, неприети преди това от православната църква. **ОКОРМЯВАЛ (ТОЕСТ ВЛИЗАЛ Е В ЕВХАРИСТИЙНО ОБЩЕНИЕ) С ИКУМЕНИЧЕСКИ И НОВОСТИЛНИ ГРЪЦКИ, АРАБСКИ, БЪЛГАРСКИ И РУМЪНСКИ МЕСТНИ ЦЪРКОВНИ ОБЩНОСТИ, КАТО ИМ ПРЕДАВАЛ НЯКАКЪВ СИ ОСОБЕН СТАТУС. ПРИЕЛ В ОБЩЕНИЕ КАТОЛИЦИ, КОИТО УЖ БИЛИ ИСКАЛИ ДА БЪДАТ**

ПРАВОСЛАВНИ, НО ЗАПАЗИЛИ НЯКАКЪВ ОСОБЕН НАЧИН НА ЗАПАДНО СЛУЖЕНИЕ, КОЕТО В КРАЙНА СМЕТКА БИЛО ОТХВЪРЛЕНО ОТ ОСТАНАЛИТЕ ФРЕНСКИ ЕПИСКОПИ. Тези общности, подкрепяни от Иоан Максимович, образуват и някаква „православна църква на галите“, чиято литургия е очевидно икуменическа и включва елементи на византийския, келтския и мозарабския обряд.

Иоан бива съден не един път за финансови злоупотреби и прима в близкия си кръг хора с комунистическо минало.

КАКТО ВИДЯХМЕ ОТ ЦИТАТА, В КРАЙНА СМЕТКА ТОЙ САМ ЯСНО ЗАЯВЯВА, ЧЕ ВСЕКИ ДЕН ПОМИНАВА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ПАТРИАРХ АЛЕКСЕЙ, И МУ ПРИЗНАВА ДОСТОЙНСТВОТО И САНА.

Ето какво е записано още за него: „В годините след болшевишката революция, Михаил бил в Белград, където постъпил в богословския факултет на местния университет. През 1926 година той бил постриган от митрополит Антоний (Храповицки) за монах с името Иоан, в чест на своя далечен родственик светител Иоан (Максимович) Тоболски.“.

ТОЗИ МОМЕНТ Е МНОГО ВАЖЕН, ЗАЩОТО ТОЙ Е ПОКАЗАТЕЛЕН ЗА ЦЯЛАТА РПЗЦ.

ОЩЕ ПРИ ОБУЧЕНИЕТО СИ ИОАН Е В ОБЩЕНИЕ И ЗАВЪРШВА ФАКУЛТЕТ НА ИКУМЕНИЧЕСКА ЦЪРКВА, КОЯТО Е В КАНОНИЧНИ ОТНОШЕНИЯ С ВОДЕЩИЯ ИКУМЕНИЧЕСКИ ПАТРИАРХАТ – ЦАРИГРАДСКИЯ. В тези времена (ноември 1921 г.) патриарх там става Мелетий Метаксакис, **който е масон и въвежда новия календар в църквата си. Още през януари 1920 г. Цариградската патриаршия приема пагубната енциклика „Към Христовите църкви, където и да се намират”, с което поставя официално началото на „православния“**

икуменизъм, който тогава е бил ЕРЕС основана на догматически синкретизъм.

И ИОАН, И ВСИЧКИ ОТ РПЗЦ, ИЗПАДАТ В ТАЗИ ЕРЕС ПОРАДИ НЕОСЪЖДАНЕТО НА ЦАРИГРАДСКАТА ПАТРИАРШИЯ И ПРОДЪЛЖАВАНЕТО НА КАНОНИЧНОТО СИ ОБЩЕНИЕ С НЕЯ, СЪС СРЪБСКАТА ЦЪРКВА И С ОСТАНАЛИТЕ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ!

РПЗЦ ПРЕКРАТЯВА КАНОНИЧЕСКИ ОТНОШЕНИЯ САМО С МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХАТ. ТОВА СТАВА ЧАК ПРЕЗ 1927 г., САМО ПОРАДИ ПРИЕТАТА ДЕКЛАРАЦИЯ ОТ МИТРОПОЛИТ СЕРГИЙ ЗА ЛОЯЛНОСТ КЪМ СЪВЕТСКАТА ВЛАСТ И ПОМЕНАВАНЕТО Ѝ В ЛИТУРГИИТЕ. ЗАДГРАНИЧНАТА ЦЪРКВА ОСТАВА ПРЕДИ ТОВА В КАНОНИЧНИ ОТНОШЕНИЯ С ПАТРИАРХАТА, КОГАТО ТОЙ ПРИЕМА И ПОСЛЕ САМО ВРЕМЕННО ОТМЕНЯ ВЪВЕЖДАНЕТО НА НОВИЯ СТИЛ В РУСИЯ. НЕЩО ПОВЕЧЕ – ДО ДНЕС РПЗЦ И НЕЙНОТО РАЗКЛОНЕНИЕ РПАЦ ПОЧИТАТ ЗА СВЕТЕЦ ПАТРИАРХ ТИХОН, КОЙТО ПРИЕМА НОВИЯ КАЛЕНДАР И ПОСЛЕ САМО ОТЛАГА НЕГОВОТО ВЪВЕЖДАНЕ, С КОЕТО ПОСТАВЯ ПАСТВОТО СИ И ВСИЧКИ КОИТО ГО ПОМЕНАВАТ КАНОНИЧНО ПОД АНАТЕМА!

„24. 09. (07.10) 1923 г.

Постановление на Светейшия Патриарх и

„Малкия Събор на епископите“ **за преминаването към „новия“ (грегориански) календарен стил** в богослужебната практика

„По почина на Вселенския Патриарх и в съгласие с другите Православни Автокефални Църкви, да се пропуснат във времеизчислението 13 дни тъй, че след 1 октомври по стар стил да следва 14...“ *(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 299).*

Така, **въвеждайки новия календар, Московския Патриархат попада и под ереста на новостилния икуменизъм**, нещо, което Тихон е искал да постигне още докато е живеел в Америка, та макар и само за американските руски енории.

След като разбира, че това постановление ще срещне твърда

съпротива сред паството му, той измисля ново лукавство, много хитро и външно незабележимо. Това изобретение се нарича старостилен икуменизъм. **ТО ПРЕДСТВЛЯВА ЛИПСА НА АНАТЕМА СРЕЩУ НОВОСТИЛИЕТО, ПРИЗНАВАНЕТО МУ И ОБЩЕНИЕ С ЦЪРКВИТЕ ОТПАДНАЛИ В ТАЗИ ЕРЕС. Тази ЦИОНИСТКА АДСКА МАШИНА** Тихон пуска чрез следната резолюция: „Повсевместното и задължително въвеждане на новия стил за църковно употребление временно да се отложи…“ *(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 300).* **Обърнете внимание, че въвеждането само се отлага, а не се отменя**.

Всички тези деяния на бившия руски патриарх го правят на практика гробокопач на руската православна църква, както Ленин е гробокопач на руската православна империя. Смисловото единение на между Ленин и Тихон личи и в следния документ: „ Обръщение на Светейшия Патриарх Тихон и членовете на Патриаршеския Свещен Синод в съветската преса във връзка със смъртта на Председателя на Съвета на Народните Комисари В. И. Улянов (Ленин)

„Моля чрез вашия вестник да изразя Моето съболезнование към правителството на Съюза на Съветските Републики по повод на тежката загуба, понесена от тях в лицето на неочаквано починалия Председател на Съвета на Народните Комисари В. И. Улянов (Ленин).“

(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 311-312).

От догматическа гледна точка, вследствие на целенасочените действия на Тихон руската църква пада под три ереси, следващи една след друга в продължение на една година – 1923: Първата е на комунизма (за признаването му и сътрудничеството с него); Втората е на новостилието (за приемането на грегорианския календар, въпреки че е анатемосан от Светата Църква); и Третата е на старостилния икуменизъм (за временното отлагане на въвеждането на новия стил и общението с новостилните църкви, а по – късно и с останалите ереси, секти и религии в икуменическите сборища).

ПОД ТЕЗИ ЕРЕСИ И НАЛОЖЕНИТЕ ИМ АНТЕМИ ПОПАДАТ И ВСИЧКИ ТЕЗИ КОИТО ДНЕС ПОЧИТАТ ТИХОН ЗА СВЕТИЯ И С ТОВА ПРИЗНАВАТ БЕЗЗАКОННИТЕ МУ ДЕЙСТВИЯ! ТОВА СА ПОЧТИ ВСИЧКИ СЪВРЕМЕННИ „СТАРОСТИЛНИ“ „ФОРМАЦИИ“, ВКЛЮЧИТЕЛНО РПАЦ И ЧАСТ ОТ РУСКИТЕ КАТАКОМБНИЦИ!

Ето какво гласи **САМО ЕДНА ОТ АНАТЕМИТЕ, КОЯТО Е КОНКРЕТНО НАД ИЗМЕНИЛИТЕ МЕСЕЦОСЛОВА ПО НОВИЯ КАЛЕНДАР:** „Който не спазва обичаите на Църквата и онова, което са ни заповядали седемте свети Вселенски събора за светата Пасха и за **МЕСЕЦОСЛОВА** и добре са ни законоположили да спазваме, а желае да следва григорианската пасхалия и **МЕСЕЦОСЛОВ** и заедно с безбожните астрономи противодейства на всички решения на светите събори, като желае да ги измени или отслаби, такъв да бъде **АНАТЕМА** – отлъчен от Църквата и от събранието на верните. А вие, благочестиви и православни християни, пребъдвайте в това, на което сте се научили, в което сте се родили и възпитали, и когато стане необходимо, пролейте и самата си кръв, за да запазите отеческата вяра и

изповедание“. (Константинополски събор 1583г. – Свикан от източните патриарси в отговор на новоприетия от папската ерес грегориански календар.) .

А СЪЩО И МНОГО ВАЖНО:

„Който наруши Църковното предание, писано или неписано – Анатема (Първи Вселенски Събор с участието на 318 отци).

КАЛЕНДАРА Е ЧАСТ ОТ ПРЕДАНИЕТО НА ЦЪРКВАТА. МЕСЕЦОСЛОВА Е СВЪРЗАН С ЦЪРКОВНИЯ КАЛЕНДАР И СЪДЪРЖА НЕПОДВИЖНИТЕ ПРАЗНИЦИ. ТОЕСТ ВСЕКИ КОЙТО Е ПРОМЕНИЛ КАЛЕНДАРА И Е ИЗМЕСТИЛ НЕПОДВИЖНИТЕ ПРАЗНИЦИ СПОРЕД ЕРЕТИЧЕСКИЯ МЕСЕЦОСЛОВ, Е ПРИЕЛ ПАПСКИТЕ НОВОВЪВЕДЕНИЯ И Е НАРУШИЛ ЦЪРКОВНОТО ПРЕДАНИЕ, ТАКА ТОЙ СЕ Е ПОСТАВИЛ ПОД АНАТЕМА, ОТДЕЛИЛ СЕ Е ОТ БОГА И СЕ Е ПРЕДАЛ НА ДЯВОЛА!

Аз приех поканата на Касиан, да присъствам на посрещането на архиепископа им в Белград, на 28.01. Исках да задам своите…

СЛЕДВА ПРОДЪЛЖЕНИЕ…

---

buditeli.info © 2017